

CAMPAGNEBRIEF

H A N D I N H A N D

Driemaandelijks • jaargang 25 / 2017 • nr. 2 • april - mei - juni 2017 • Afgiftekantoor: 2099 Antwerpen X

Afzender: Hand in Hand vzw, Grote Steenweg 91, 2600 Berchem

Geen bondgenoten maar medeplichtigen

**DE LOKALE
SAMENLEVING**

In september gaan we een versnelling hoger met onze campagne “Dekoloniseer de (lokale) samenleving”.

De drie regionale kick-offs van het voorjaar waren een opsteker. Vooral inhoudelijk waren ze sterk. In Gent en Mechelen bracht Mathieu Charles (Belgian Renaissance) heel wat inzichten voor een antiracistische praktijk die begint met een bezinning over de eigen blinde vlek en vooroordelen. In Leuven was Tunde Adefioye (Urban Woorden en KVS) tegelijkertijd minzaam en kritisch (zie verder voor zijn boeiende toespraak). Samen met de Nederlandse activist Quinsy Gario pleitte hij voor medeplichtigheid met de antiracistische strijd van mensen met migratieroots.

We waren en zijn ook actief bij Hart Boven Hard. Dus ook op de Grote Parade en bij het verzet tegen het programma van Trump en zijn Europese gelijkgezinden. Op 12 februari waren we in Brussel achter de leuze #nomuslimban. Op 24 mei manifesteerden we met duizenden anderen tegen het bezoek van Trump.

In Mechelen waren we aanwezig op “De Waarheidscommissie” van Action Zoo Humain. En in Puurs zorgden we voor de nabespreking van de film “*I am not your negro*”. Op het actieweekend van Plan A in Antwerpen organiseerden we samen met A-Tour een gedekoloniseerde tramrit langs locaties in Antwerpen die verwijzen naar het Belgisch koloniaal verleden. In Brussel ondersteunden we de internationale tentoonstelling “*You the West & the Middle East*” en de panelgesprekken over de verhouding tussen

het Westen en het Midden Oosten. We vonden het ongehoord dat kritische stemmen als Alona Lubayeva en Rachida Lamrabet werden ontslagen en lieten dat ook zien aan de deuren van Unia met de actie “Unia, een lege doos”.

Voor het najaar staan steden uit West-Vlaanderen en Limburg op het programma voor onze regionale kick-offs. Er komen ook extra vormingssessies.

We maken ons klaar om samen met anderen het verzet te activeren tegen de aanpassing van de vreemdelingenwet die het mogelijk maakt dat mensen veroordeeld worden op basis van vermoedens. Samen met Karamah (organisatie van moslima’s voor mensenrechten) houden we een vormingssessie rond “*building bridges*”. In het kader van de 11.11.11 campagne rond migratie bieden we onze expertise aan op het gebied van antiracisme.

Ook het platform PraktijktestenNu zit niet stil. Steeds meer stemmen spreken zich uit voor het juridisch mogelijk maken van praktijktesten. Ook in de politieke partijen beweegt wat. Extra druk kan iets doen kantelen.

Dit kan allemaal ook omdat we op jouw steun kunnen rekenen. Waarvoor onze oprechte dank.

Je ontvangt een fiscaal attest vanaf een storting van minstens €40 op onze rekening BE39 0000 0001 1619.

Ludo Segers,
voorzitter

Karel De Mey (1927-2017)

Op 4 juni is Karel De Mey op 90-jarige leeftijd overleden. Hij was jarenlang lid van de Algemene Vergadering van Hand in Hand en daarvoor van VAKA maar bovenal was hij heel zijn leven actief in de strijd voor vrede, tegen fascisme en tegen racisme (ook via AFF en Blokbuster). Als jongeling was hij al een verzetsstrijder in de Tweede Wereldoorlog in de regio Antwerpen (als lid van het Onafhankelijkheidsfront). Hand in Hand betuigt haar diepste medeleven met zijn familie. De rouwdienst was in intieme kring.

Op de Kick-off van Hand in Hand in Leuven hadden we Tunde Adefioye gevraagd om een kritische inleiding te geven over de campagne van Hand in Hand. Tunde, geboren in Los Angeles, is de stichter van *Urban Woorden* en dramaturg van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg. Zijn toespraak stemt tot nadenken over de rol van witte mensen in een antiracistische beweging.

TOESPRAAK VAN TUNDE ADEFIOYE OP DE KICK-OFF IN LEUVEN (20 MEI 2017)

*“...In the 1970s, women of color and lesbians in the United States called on feminist scholars to recognize their own discriminatory practices and to analyze the intersections of racial, sexual, and gender hierarchies. At an academic feminist conference commemorating the thirtieth anniversary of the publication of de Beauvoir’s *The Second Sex*...articulated the frustrations of women treated as tokens, the sole black or lesbian speaker invited to participate in a predominantly white movement. Her influential remarks impelled women’s studies courses, programs, and conferences to expand their vision and embrace, rather than fear, differences among women ...*

It is a particular academic arrogance to assume any discussion of feminist theory without examining our many differences, and without a significant input from poor women, Black and Third World women, and lesbians. And yet, I stand here as a Black lesbian feminist, having been invited to comment within the only panel at this conference where the input of Black feminists and lesbians is represented. What this says about the vision of this conference is sad, in a country where racism, sexism, and homophobia are inseparable. To read this program is to assume that lesbian and Black women have nothing to say about existentialism, the erotic, women’s culture and silence, developing feminist theory, or heterosexuality and power...What does it mean when the tools of a racist patriarchy are used to examine the fruits of that same patriarchy? It means that only the most narrow perimeters of change are possible and allowable...”¹

1. Lorde, Audre. “The Masters Tools will Never Dismantle the Master’s House”. <http://www.historyisaweapon.com/defcon1/lordedismantle.html>. 1979.

TEN MAAR MEDEPLICHTIGEN

Bij het voorbereiden van dit gesprek was ik gevraagd om het campagnedossier van Hand in Hand te lezen. Er zit veel goeds in. Maar wat voor mij opmerkelijk is, is dat er, zoals de zwarte, lesbische, feministische dichteres Audre Lorde het hierboven verwoordt, er soms gelijkaardige instrumenten van een racistisch patriarhaat binnen het document worden gebruikt. Zoals gezegd zijn er veel belangrijke wegwijzers in het document maar soms bots ik tegen de dingen die het dominante kapitalistische, patriarchale en seksistische discours herscheppen. Een voorbeeld is het 10-tal keer dat het woord “onbewust” in het document wordt gebruikt. Dat is een codewoord dat rust creëert voor witte mensen die een bepaald denkkader hebben. Dat is niet onlogisch omdat het een document is dat zich richt tot witte mensen. Maar hoe anders zou het document er uitzien als het geschreven is vanuit een ander perspectief of niet grotendeels vanuit het perspectief van witte mannen?

“...I’m writing for black people...in the same way that Tolstoy was not writing for me, a 14-year-old coloured girl from Lorain, Ohio. I don’t have to apologise or consider myself limited because I don’t [write about white people] – which is not absolutely true, there are lots of white people in my books. The point is not having the white critic sit on your shoulder and approve it”²

Wat wil Toni Morrison eigenlijk zeggen? Hoe zullen we anders schrijven als we geen rekening houden met wat het witte patriarhaat denkt? Dat trouwens steeds meer en meer evolueert naar een minderheid die voor de meerderheid spreekt.

“...Advocating the mere tolerance of difference between women is the grossest reformism. It is a total denial of the creative function of difference in our lives. Difference must be not merely tolerated, but seen as a fund of necessary polarities between which our creativity can spark like a dialectic. Only then does the necessity for interdependency become unthreatening. Only within that interdependency of different strengths, acknowledged and equal, can the power to seek new ways of being in the world generate, as well as the courage and sustenance

to act where there are no charters... those of us who are poor, who are lesbians, who are Black, who are older—know that survival is not an academic skill. It is learning how to stand alone, unpopular and sometimes reviled, and how to make common cause with those others identified as outside the structures in order to define and seek a world in which we can all flourish. It is learning how to take our differences and make them strengths. For the master’s tools will never dismantle the master’s house. They may allow us temporarily to beat him at his own game, but they will never enable us to bring about genuine change. And this fact is only threatening to those women who still define the master’s house as their only source of support...”

Welke soort nieuwe tools zullen/moeten we scheppen om echt een verandering te creëren? We kunnen beginnen bij het soort taal dat we gebruiken om over elkaar te spreken. “Autochtoon” wordt nog in het dossier gebruikt, terwijl “allochtoon” bijna nooit wordt gebruikt. Het feit dat “autochtoon” meerdere keren wordt gebruikt, impliceert de aanwezigheid van de “andere”. En de andere in dit geval is de “allochtoon”. Het onderstreept dat iemand een grotere claim op dit land heeft. Het suggereert ook dat bepaalde onderdelen van de Belgische geschiedenis niet even relevant zijn als andere. B.v. de periode dat dit land eigendom was van de Romeinen of toen het in de 16e eeuw een deel was van de landen waarover Karel V regeerde. Of nog later, toen de Spanjaarden en daarna de Oostenrijkers tot het einde van de 18de eeuw nog eigenaars waren van deze regio.

Afbraak monument Geconfedereerden in de VS.

Het gebruiken van een woord als “autochtoon” doet ook het beeld vervagen van hoe veel Vlamingen naar Nederland, Engeland, en via de Red Star Line naar Amerika zijn geëmigreerd. Velen van jullie kennen deze geschiedenis beter dan ik. Maar als we spreken over de autochtoon, schrijven we een andere geschiedenis en doen we als of deze migratiestromen niet zijn gebeurd.

Licht problematisch is ook het woord migratieachtergrond. Er zijn inderdaad onderdrukkingen die mensen met een migratieachtergrond gemeenschappelijk delen. Maar tegelijkertijd houdt zo'n woord geen rekening met de verschillende kruispunten (“intersections”) waar mensen deel van uitmaken. Bijvoorbeeld, KU Leuven onderzoekers Judit Kende en Karen Phalet tonen aan dat terwijl veel scholieren met een migratieachtergrond discriminatie binnen de schoolpoort ervaren, het racisme tegen een tweede generatie Marokkaan niet het zelfde soort discriminatie is die een tweede generatie Pool ervaart. Daarom is een deel van het proces van dekoloniseren het creëren van een nieuwe terminologie voor het bewustzijn dat is ontstaan door eerlijk om te gaan met onze geschiedenis en onze complexe realiteit. We moeten het beeld over onze maatschappij omdraaien als we de machtsverhoudingen willen wijzigen.

“...Despite long-standing claims by elites that Blacks, women, Latinos, and other similarly derogated groups... remain incapable of producing the type of interpretive, analytical thought that is labeled theory in the West, powerful knowledges of resistance that toppled former social structures of social inequality repudiate this view. Members of these groups do in fact theorize, and our critical social theory has been central to our political empowerment and search for justice....Challenging power structures from the inside, working the cracks within the system, however, requires learning to speak multiple languages of power convincingly.”³

Het herzien van macht gaat over het herverdelen van middelen zoals Patricia Hills-Collins hierboven suggereert. Dit gaat niet louter over geld maar ook over gezond eten, groene parken, speelplekken, onderwijs van

2. Hoby, Hermione. Toni Morrison: 'I'm writing for black people ... I don't have to apologise'. <https://www.theguardian.com/books/2015/apr/25/toni-morrison-books-interview-god-help-the-child>. The Guardian. 25.04.2015

3. Hills-Collins, Patricia. *Black Feminist Thought*.

COLOFON

Dit is een uitgave van
Hand in Hand tegen racisme vzw,
Grote Steenweg 91
2600 Berchem
tel 03/281.15.05
www.anti-racisme.be
info@anti-racisme.be

Hand in Hand is lid van 11 11 11, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Hart boven Hard, FOV, United for Intercultural Action en het platform Praktijktesten Nu

REDACTIE

Marius Dekeyser en Ludo Segers

VORMGEVING

www.x-oc.com

DRUK

De Wrikker, Berchem

ADRESWIJZIGING

Is uw adres niet correct of gaat u weldra verhuizen?
Laat ons iets weten a.u.b.

WEBSITE

Voor meer info over de werking van Hand in Hand vzw, kan u altijd terecht op onze website,
www.anti-racisme.be
of www.jobdiscriminatie.be

GIFTEN

Wilt u de werking van Hand in Hand financieel ondersteunen? Stort een gift op ons rekeningnummer 000-0000116-19.
IBAN BE 39 0000 0001 1619
BIC BPOTBEB1

Vanaf minimaal 40 euro per jaar ontvangt u een fiscaal attest.

PAPIEREN CAMPAGNEBRIEF OF E-ZINE

Vier maal per jaar ontvangt u een gratis Campagnebrief van Hand in Hand. We denken dat dit nog steeds nuttig is in deze digitale tijden, ook omwille van de oververzadiging van het e-mailverkeer. In de Campagnebrief gaan we ook iets dieper in op onze thema's en campagnes dan in de korte berichten die we via e-mail versturen.

Wil u echter sneller nieuws of meer kort op de bal, laat ons dan uw e-mailadres weten en we bezorgen u voortaan ook ons e-zine met regelmatige campagneoproepen. Of wil u liever geen papieren Campagnebrief meer, maar enkel digitale berichten, laat ons dan zeker ook iets weten. Vergeet ook niet om eventuele adreswijzigingen door te geven, waarvoor dank.

KICK-OFF LEUVEN

topkwaliteit en ruimte om te beslissen over het beleid dat bepaalt hoe een stad, overheid, land enz. er uit ziet. Het campagnedossier van Hand in Hand is een goed begin maar het is jammer genoeg niet de all-in oplossing. En dat was ook niet de bedoeling. We hebben dringend andere acties nodig. Zeker als we kijken naar een stad als Leuven waar zoveel nieuwe migranten en veel gekleurde mensen wonen, is het onlogisch dat in de prestigieuze middelbare scholen zoals het Sint Pieterscollege, of in de stedelijke administratie de mensen die macht hebben, les geven en contracten tekenen allemaal witte mensen zijn. Om dat te veranderen binnen nu en vijf jaar hebben we radicale acties nodig. We moeten deze foto (afbraak monument van de Geconfedereerden in de VS***) als inspiratie gebruiken. Het is niet genoeg om een "tegenmonument" te creëren voor "foute" monumenten zoals het campagnedossier van "Dekoloniseer de samenleving" voorstelt. Witte mannen, zeker die boven de 55 moeten al beginnen aan een exitplan. Neem de geliefde burgemeester van Leuven als voorbeeld. Hij is nu 79 geworden en is

sinds 1995 burgemeester van Leuven. Ik weet dat er geruchten zijn dat Mohammed Ridouani de nieuwe burgemeester zou kunnen worden maar waarom heeft het zolang geduurd en waarom is het mentorproces niet 10 jaar geleden begonnen? En waarom is het opnieuw een man, er zijn veel moslima's met en zonder hoofddoek die de job ook goed kunnen doen?

Om te eindigen, om nieuwe dynamieken in onze samenleving in gang te zetten, moeten we meer durven. We hebben bondgenoten nodig maar nu is het niet meer de tijd voor bondgenoten alleen. In tijden van nummer 45 in de VS (*noot: de 45ste president van de VS*), Erdogan in Turkije, Nigel Farage in Engeland en Theo Francken hier in België, is het niet meer voldoende om bondgenoten te zijn, we hebben mensen nodig die hun plek willen verlaten voor nieuwe Belgen, die willen luisteren naar nieuwe stemmen om een radicale dynamiek te creëren. In deze tijd hebben we meer medeplichtigen dan bondgenoten nodig.

Tunde Adefioye

Vrijwilligers gezocht

Hand in Hand is steeds op zoek naar vrijwilligers, zowel voor de landelijke werking als om lokaal een steentje bij te dragen.

De mogelijkheden zijn legio, variërende van administratieve taken op het secretariaat tot het opstarten van een lokale werking tegen racisme. Medewerking aan onze campagnes kan vele vormen aannemen. Je tijdsinvestering kan je zelf bepalen.

Contacteer het secretariaat of surf naar www.anti-racisme.be en klik op **Doe Mee**.